

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts
Nr 39

NAAR HET SCHIJNT ZIJN ZE, VAN DE TEGENOVERGESTELDE KANT BEKEKEN, NOG BELACHELIJKER!

26 SEPTEMBER 1946 - 26 SEPTEMBER 1958

KUIFJE TWAALF JAAR

ONGEVEER EVEN OUD ALS JIJ

DEZE septembermaand is rijk aan gebeurtenissen. Amper enkele dagen geleden, hebben we de grote nieuwe Kuifje's building officieel ingehuldigd. Binnen twee dagen vieren wij een grote verjaardag : de twaalfde van « Kuifje » !

Het was op 26 september 1946, dat de Lombard Uitgaven in België en Nederland, het jeugdweekblad « Kuifje » hebben uitgegeven. Bij de aanvang telde het blad amper twaalf pagina's, en nu zijn het er reeds twee en dertig geworden. En daarbij zal het beslist niet blijven !

Kuifje zal nog groter, beter en mooier worden.

Het sukses van ons blad zijn wij in grote mate aan onze lezers verschuldigd, aan jou en je kameraden, die onze inspanningen met sympatie en entoesiasme steunen, en ook je ouders zijn wij dankbaar, en de vele leraars en leraressen die de waarde van « Kuifje » erkennen.

Aan allen hartelijk dank !

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

JAN VAN DE RUIT, 3de Oosterparkstraat, 151, Amsterdam (Holland), *zoekt een korrespondent van ongeveer 16 jaar. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Duits, Frans of Engels. Jan interesseert zich voor jazz, en lichte muziek.*

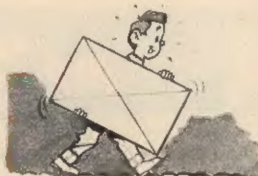
LIEVE SCHELLEKENS, Steenweg op Mol, 42, Turnhout, *is 16 jaar en zou graag korresponderen met een meisje van haar leeftijd, uit het buitenland, liefst uit Italië of Zuid Frankrijk. Lieve's hobby's zijn tekenen, turnen en gitaar spelen.*

MIA STEVENHEYDENS, Bisschopstraat, 55, Antwerpen, *kijkt met belangstelling uit naar een vriendelijke korrespondente.*

W. VAN DEN KERCKHOVE, Acacialaan, 48, Duinbergen, *wenst te korresponderen met een jongen van 10 à 16 jaar. Zijn hobby's zijn : lektuur, sport en zwemmen.*

FREDDY VANDESANDE, Vandermeerschenlaan, 50, Sint-Pieters-Woluwe, *wenst te briefwisselen met een lezer van 13 à 17 jaar, liefst uit Zwitserland, in het Nederlands, Frans of Engels.*

SIMON LEANEN, Antwerpse steenweg, Leopoldsburg (Limburg), *wil korresponderen met een Kuifjeslezer van 14 à 16 jaar in het Nederlands. Simon houdt van sport, film en muziek.*

PIERRE DUMONT, Joos Van den Steenelei, 76, Deurne-Antwerpen, *ruilt lucifersdoosjes. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Duits, Engels of Frans. Pierre zal alle brieven beantwoorden, en is bereid postzegels en sigarenbandjes te sturen in ruil voor luciferdoosjes.*

JOOP VAN BEEK, Visserstraat, 3, Schiedam (Nederland), *zoekt een korrespondent van ongeveer 14 jaar in Duitsland, Engeland of België. Joop houdt van kamperen en fietsen. Hij kent reeds Engels en Duits.*

LANNY LEE, Djl. Raja Darmo, 72, Surabaja (Indonesia), *wenst te korresponderen in het Nederlands met jongens en meisjes van 15 à 30 jaar. Haar hobby's zijn : zwemmen, muziek, fotografie en film. Lee verzamelt en ruilt ansichtkaarten.*

JOZEF VAN DER AUWERA, Pertendonckstraat, 16, Broechem (prov. Antwerpen), *zou graag korresponderen met een Congolese jongen van 10 à 11 jaar. Men mag hem schrijven in het Nederlands of in het Frans. Jozef verzamelt postzegels en houdt van tekenen en zwemmen.*

PAUL PEEREN, Zeelaan, 156, De Panne, *wenst allerlei chromo's te ruilen. Paul zit in de 5de Latijnse.*

EDDY BAERTSOEN, Oude Brugse Poort, 150, Deinze (Oost Vlaanderen), *wenst te korresponderen met een jongen van 12 jaar. Eddy houdt van muziek en ruilt prenten en punten. Hij zou liefst in het Nederlands of in het Engels schrijven.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KORTINGSBON
GELDIG VOOR DE MAAND SEPTEMBER

WAT BELUISTEREN ZIJ?

KIJK aandachtig naar deze foto. Wat zie je? Vier personen die zeer aandachtig luisteren. Waar zijn ze? Wat beluisteren ze? Om dat te vernemen, zoek je op bladzijde 26 van dit nummer.

ONZE TEST

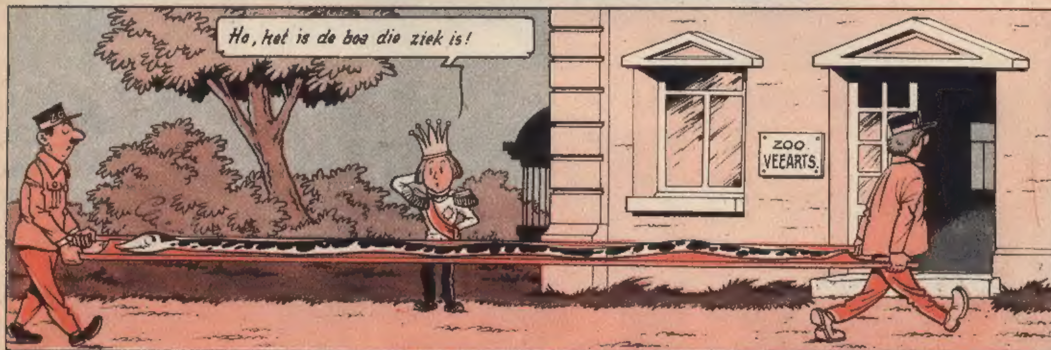
BEN JE ONGEGENEERD ?

IK hoop oprecht dat je niet tot de kategorie van mensen behoort die ongegeneerd zijn of die, om het sterker uit te drukken, als « ongelikte beren » kunnen bestempeld worden.

		Ja	Neen
1.	Iedereen staat geduldig in de rij, jij doet alles wat mogelijk is om enkele beurten naar voren te schuiven!	......	......
2.	Aan tafel bedien je jezelf eerst en rijkelijk en zonder je om de andere disgenoten te bekommeren?	......	......
3.	Je duwt de andere reizigers ruw op zij om, in tram of trein, een plaatsje te kunnen bemachtigen?	......	......
4.	Je durft je voeten op tafel leggen?	......	......
5.	Je onderbreekt de conversatie die niet naar je zin is met de woorden: « Zouden we niet over iets anders praten?	......	......
6.	Je nestelt je in de beste zetel, zoekt (b.v. in een autobus) de beste plaats uit zonder te kijken naar gebrekkigen of oude mensen?	......	......
7.	Je gebruikt bioscoop en schouwburg ook als eetkamer?	......	......
8.	Je komt doodmoe van de Expo, je gooit in de tram je schoenen uit en je roept: Oef! Nu gaat het al beter!	......	......
9.	Na de picknick laat je alle blikjes, inpakpapier, enz., slingeren?	......	......
10.	Je gaat b.v. in de trein, breeduit zitten en je zet je boekentas naast je, alhoewel er reeds te weinig plaats is?	......	......
11.	Je denkt er niet aan je beslijkte voeten te vegen wanneer je thuis binnenkomt?	......	......
12.	Je denkt steeds « Ik eerst » en je handelt ook aldus?	......	......
	TOTAAL	......	......

DOOR WILLY VANDERSTEEN

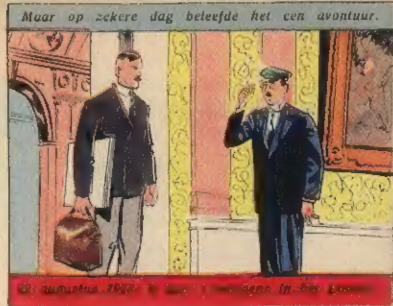

DE JOCONDA IS VERDWENEN

DOOR DINO ATTANASIO

IEDEREEN kent het wereldberoemd portret van de Mona Lisa, bijgenaamd de « Joconda », dat geschilderd werd door Leonardo da Vinci en bewaard wordt in het Louvre-museum te Parijs. De kunstenaar verkocht het doek voor 4.000 goudfrancs aan koning Frans I van Frankrijk. Dit schilderij is waarschijnlijk het beroemdste ter wereld.

De dief kende het museum! Hij heeft waarschijnlijk van de afwezigheid van de bewaker gebruik gemaakt om langs het Sfinxenplein te ontkomen...

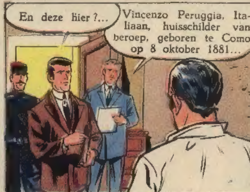

We zijn verplicht de vingerafdrukken van alle personeelsleden te vergelijken met die welke zich op het glas bevinden...

En terwijl het onderzoek hapert, bespreekt het publiek het geval met veel passie.

Het is toch dwaas, geld te willen slaan uit een meesterwerk dat wereldberoemd is?...
Dat is het werk van een gek!...
Of van een verwoed verzamelaar!...

Gelieve mede te delen dat het blad l'Illustration 40.000 F. biedt aan hem die het doek zal terug bezorgen. Er zal niet de minste verklaring gevraagd worden...

De onderzoeksrechter ondervraagt alle werklieden die in het museum te werk gesteld zijn.

En deze hier?...
Vincenzo Peruggia, Italiaan, huisschilder van beroep, geboren te Como op 8 oktober 1881...

Ik woon reeds te Parijs sedert zes jaar. Ik heb enkele dagen in het museum gewerkt in de maand januari voor de ondernemer bij wie ik een vaste betrekking heb...

We hebben alles onderzocht, mijnheer de onderzoeksrechter, en niets gevonden!
Goed, de volgende dan!...

De politie kan maar geen spoor vinden.. De karikaturisten hebben een nieuw stokpaardje gevonden

BE WARE OF PICKPOCKET

maanden zijn verlopen. In november 1913, plaatst de Italiaanse antiquair Alfredo Geri een aankondiging in de krant...
In het vooruitzicht van een grote tentoonstelling koop ik meesterwerken aan de hoogste prijs. Schrijven naar Geri, Garibaldilaan, Florence.
STUDIATE IN CASA
E SCEGLIETE FRA

En deze handelaar krijgt uit Parijs een vreemd antwoord op zijn aankondiging...

Heb je van
je leven! Luister even,
juffrouw...

« Ik heb de Joconda verworven om dit meesterstuk terug te bezorgen aan een Italiaans museum. Indien u als tussenpersoon wil optreden, antwoord dan : Postbus Nr 6, place de la République. »

De kunstenaar Geri deelt dit vreemd voorstel mee aan zijn vriend Poggi, konservator van het Offizi museum te Florence.

We moeten hem antwoorden, en hij moet zijn schilderij hier aanbieden... Ik weet niet of het een gek of een dief is!...

Op 31 december 1913...

Ik ben bereid de « Joconda » te verkopen voor de spotprijs van 500.000 F. Ik ben Italiaan, en heb uit vaderlandsliefde gehandeld...

De konservator zal zich eerst rekenschap willen geven van de echtheid van dit doek.

Goed. Het bevind zich in mijn kamer in hotel « Tripoli »

's Anderendaags...
Ik heb volmacht gekregen van de regering om de zaak af te handelen op basis van de door u voorgestelde prijs.

Toon ons nu het doek.

Het bevindt zich onderaan in de valse bodem van mijn koffer!

Dat is ongehoord!...
Achteraan bevindt zich nog de stempel van het Louvre en het catalogusnummer.

Op dat ogenblik...
?!?

De politie!... En waarom?... Italië zou me moeten dekoreren voor mijn edel initiatief!...
3

De Italiaanse regering bezorgde het doek plechtig terug aan de Franse gezant.

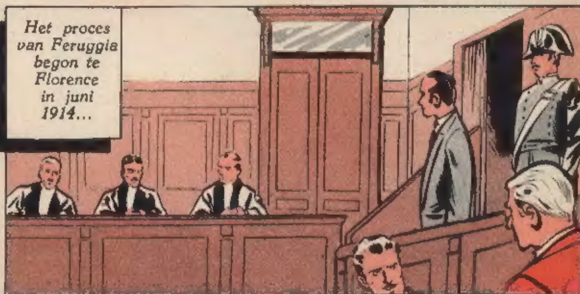

En de « Mona Lisa » begaf zich scherp bewaakt door de Carabinieri weer over de Alpen en in een 1e klasse spoorwagen.

Alle Parijse kunstliefhebbers willen de teruggevonden « Joconda » zien.

De dief werd maar tot de minimumstraf veroordeeld : een jaar gevangenis.

De aanslag van Sarajevo en de eerste wereldoorlog deden deze beruchte zaak weldra vergeten.

Maar de geheimzinnige glimlach van de Mona Lisa schijnt nog de herinnering op te wekken aan dit ongewoon avontuur waarvan zij de heldin is geweest.

Volgende week : KOLONEL LAWRENCE

DAN COOPER in KOERS OP MARS

door Albert Weinberg

... Dan tot op 320 km. Hij vloog een bepaald aantal keren rond de aarde en zal nu dalen...

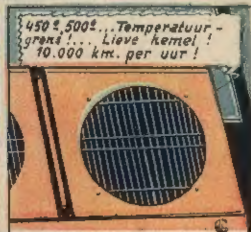

DE KOMMANDO'S ZITTEN GEBLOKKEERD. DE TEMPERATUUR STIJGT VAN 300 TOT 350°. DE SNELHEID WORDT EVENEENS GROTER ..

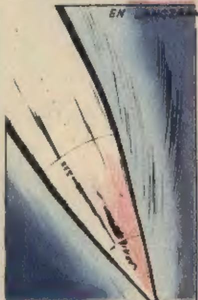

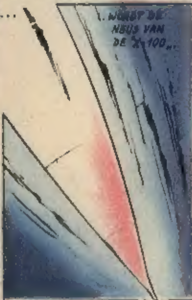

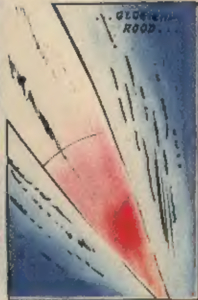

(Wordt voortgezet.)

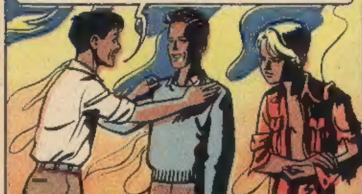
DE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

VERBODEN ZONE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

Op het ogenblik dat alles voor onze vrienden verloren schijnt, worden de Wogo Yumbé's plotseling overrompeld.

DE HELDEN VAN HET SCHERM

JOHN WAYNE

ZIJN ware naam is Marion Michael Marrisson, maar zijn vrienden noemen hem Duke, een bijnaam die hij in zijn prille jeugd kreeg. De ouders van John Wayne waren van Schotse en Ierse afstamming en zij wensten dat hun zoon ingenieur zou worden. John zelf droomde er van eens een groot advocaat te zijn. Toen hij aan de universiteit was, waar hij als rugbyspeler enige bekendheid verwierf, besloot hij marineofficier te worden.

Het toeval wilde dat hij kennis maakte met de grote cineast John Ford, en deze stelde Duke voor zijn assistent te worden. Het is toen dat Duke zich bewust werd van zijn roeping voor het toneel en weldra kreeg hij de kans in een film op te treden. Met « De Fantastische Rit » werd hij op slag beroemd. Daarna kwamen « De Piraten der Zuidzeeën », « Fort Apache », « De Heroieke Stormloop », « De Duivels van Guadalcanal », « De Stille Man », « De Veroveraar », waarin hij de rol speelt van Dsjengis-Khan. Dit zijn enkele van de beste films waarin John Wayne optreedt. Hij is een atletisch acteur en van hem gaat kracht en goedheid uit. Hij doet iedereen geloven in de figuren die hij uitbeeldt.

Een referendum vorig jaar gehouden in de 16.000 bioskopen van de U.S.A. wees uit, dat hij vedette nummer twee van de States is.

Allen naar de EXPO

VENEZUELA

IN een mooi kader heeft Venezuela' zijn paviljoen gebouwd en daarin zien we aan de hand van de foto's en maquettes hoe dit land leeft en werkt en hoe de mensen er bouwen, hoe ze zich voeden en hoe ze zich vermaken. Venezuela is dertig keren groter dan België en telt slechts zes miljoen inwoners: Blanken, Negers, Indianen en halfbloeden. Zij werken zijde aan zijde aan de vooruitgang en de welvaart van hun land.

Venezuela is de tweede grootste voortbrenger van petroleum in de wereld en is de grootste exporteur van dit kostbare vocht. De petroleum levert aan Venezuela de twee derden van zijn inkomsten en het is dan ook normaal dat de petroleum in het paviljoen een grote plaats in beslag neemt. Je krijgt een kijkje op het meer van Maracaïbo (een naam die je doet dromen van fantastische reizen) en zijn hoge boortorens en op de reusachtige petroleumraffinaderijen.

Verder leert het paviljoen ons dat Venezuela de derde voortbrenger is van koffie, na Brazilië en na Columbia, en de derde voortbrenger van cacao.

De wouden beslaan de helft van zijn oppervlakte en die wouden betekenen een grote rijkdom, want zij leveren het mooiste, het kostbaarste hout: mahonie, palissander, ceder, rubber, enz... Venezuela is rijk aan goud, diamant, steenkool, nikkel, bauxiet. In de streek van de Orinoco zijn er belangrijke ijzerlagen maar de exploitatie er van ■ moeilijk ingevolge de grote problemen die gesteld worden aan het transport.

Venezuela is een land met toekomst. Zijn steden trekken nu reeds toeristen aan en zijn uitgestrekte wouden zijn een ideaal jachtterrein voor ontdekkingsreizigers en kenners van exotische fauna en flora.

WAT BELUISTEREN ZE ?

DIT kiekje werd genomen in de afdeling « Transport te Land » van het groot Transportpaviljoen op de Expo 58. Iedere dag staren duizenden bezoekers naar het futuristisch landschap van de XXI[e] eeuw en luisteren geboeid naar het klank en lichtspel dat er bij hoort. De maquette van dit landschap heeft 11 m diameter.

HALLO, HALLO, HIER

KOMT ER SCHOT IN ONZE VOETBAL ?

HET voetbalseizoen is weer geopend en spoedig zullen onze Rode Duivels hun eer moeten verdedigen tegen het Oranjeteam. Het zijn inderdaad onze noorderburen die, heel spoedig, even de temperatuur van de Rode Duivels zullen komen meten. Je weet het, sedert drie jaar ■ onze voetbal ziek en de naaste toekomst zal uitwijzen of er enige verbetering te verwachten is. De kleine overwinning die onze ploeg te Zürich behaalde is niet van aard ons geestdriftig te stemmen. Ons elftal won omdat het iets minder slecht was dan het Zwitserse...

De Belgische Voetbalbond heeft energieke maatregelen genomen : een nieuwe trainer en een wijziging in de samenstelling van het selektiecomité.

Binnen enkele dagen zullen we weten of deze maatregelen aarde aan de dijk brachten. Wij vrezen dat de Rode Duivels het niet zullen halen tegen het Oranjeteam, maar de uitslag van deze match is op zichzelf misschien niet zo héél belangrijk. Wat ons persoonlijk vooral interesseert, is de wijze waarop de Rode Duivels zich tegenover het Hollands elftal zullen gedragen.

Er was een tijd dat er kruim in het Belgisch nationaal elftal stak en dat de Rode Duivels de sterksten konden doen beven. Waar is de tijd toen wij mooie overwinningen behaalden te Parijs, Zagreb en Stockholm? Toen beschikten wij over voetballers van internationale klasse en konden in de aanvalslijn deze knappe spelers opstellen : Mermans, Freddy Chavès, Pol Anoul, Thirifays en Lemberechts...

We zullen echter niet langer zeuren over datgene wat voorbij is en wij zijn niet de enigen die tegenslag hebben. Kijk even naar Italië. Sedert dit land zijn beste voetbalspelers verloor in een vreselijke luchtramp, slaagt het er niet meer in aan de top te geraken.

Wist je reeds dat ons nationaal elftal een nieuwe trainer heeft ? Het ■ de Tsjech Havlicek en men vertelt over hem veel goeds. Wij wensen onze jongens en hun nieuwe oefenmeester het beste en we hopen dat ze zullen kunnen stand houden tegen het aanvallen van het Oranjeteam.

Boven de Moerdijk ■ men er rotsvast van overtuigd dat Oranje het zal halen. Afwachten is de boodschap !

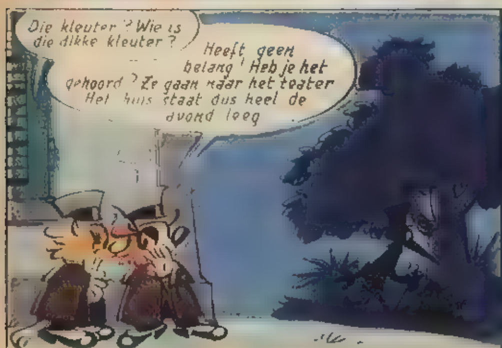
ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE !

door RAYMOND MACHEROT

... Minimum weten dat Zizanion niemand minder is dan de hertog van Bellekens. Ze zoeken thans onweerlegbare bewijzen..

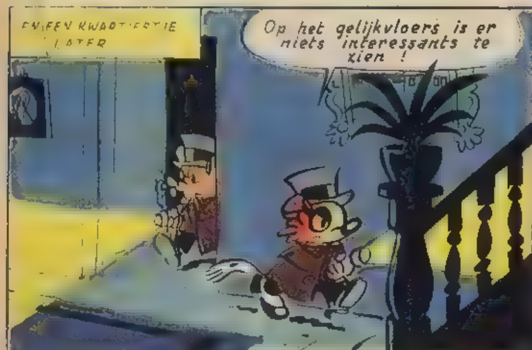

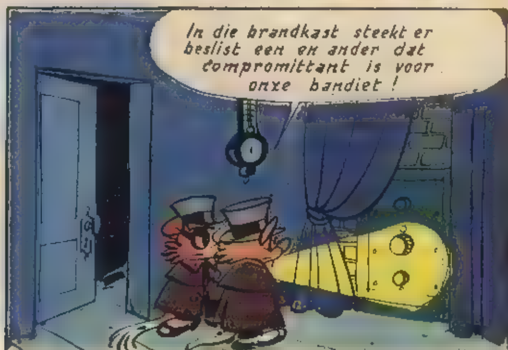

(Wordt voortgezet.)

DE ZWARTE KLAUW

In het negerdorp stapt een knaap op Rafa toe...

Spreek op! Wat heb je me te zeggen? Vrees niets!

Mijn vrienden en ik speelden aan de oever van de stroom...

Wij wachtten op de terugkeer van de krijgers, toen we een prauw stroomopwaarts zagen varen... Er zat een neger in en twee jongens. Een van deze laatsten had geel haar... Wij waren bang en...

Alle duivels! Alex! Hij is er in geslaagd, vóór onze aankomst, uit het kamp te ontsnappen... Hij moet nu reeds ver zijn! Maar dat geeft niet, we zetten hem na! Ik achtervolg hem met een groep negers. Jij vernietigt intussen het schip en zo mogelijk ook de versterking.

Reken op mij!

DE UREN VERLOPEN... BIJ HET KRIEKEN VAN DE VOLGENDE MORGEN ZOEKEN ALEX EN SERVIO DE OEVERS VAN DE STROOM AF IN DE HOOP ENAK WEER TE VINDEN...

Niets! Niet het geringste spoor...

Ja, toch... Ginds... Rook... Aan de andere kant van het water...

ENAK! ENAK!

Het is nutteloos te schreeuwen. Het gebruis van het water overstemt alles... Vlug! Daar zie ik een boomstam drijven.

EVEN LATER...

Wij drijven af, maar dat heeft geen belang. Hoofdzaak is dan de andere kant te geraken.

De stroming is sterk. We vorderen weinig!

OPGELET! KROKODILLEN!

Vlugger! De oever is niet ver meer!

OP DIT OGENBLIK ONTWAAKT ENAK LANGZAAM...

HIJ RICHT ZICH OP, KIJKT OM ZICH HEEN EN EEN ANGSTKREET STOKT IN ZIJN KEEL

Ken je het album « HET VERVLOEKTE EILAND » ? Alex beleeft er geheimzinnige avonturen, die je met spanning zult volgen.

MIJNEN

KOMMANDANT Hope zette zijn luisterapparaat op. Ik deed hetzelfde en er antwoordde onmiddellijk een neusstem. Het was de stem van mijn broer misvormd door de geluidsversterkers.

— Hier Charlie Ashton. Ik ben op een strand nabij de put die sergeant White deze morgen gegraven heeft. Ik ben nog drie meter van de mijn.

Een ogenblik stilte en dan vervolgde hij :

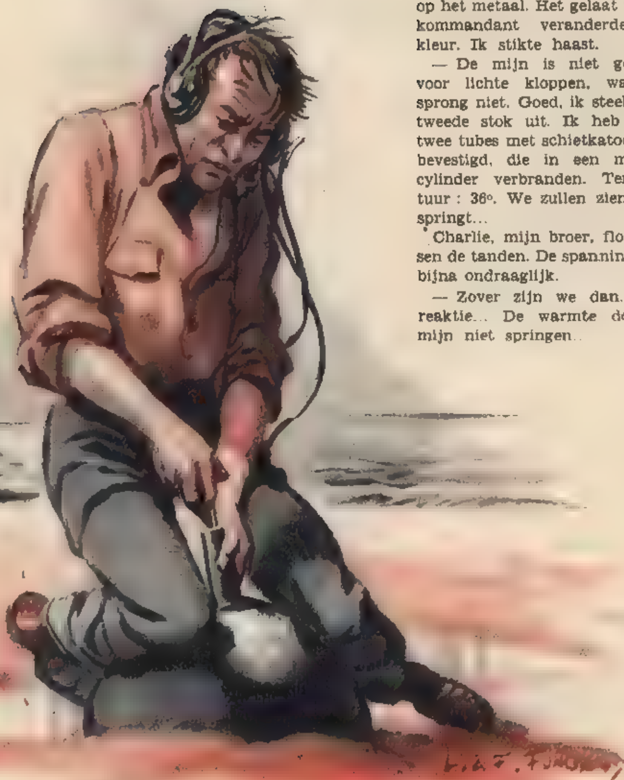
VERDUIVELD ! Ze is groter dan ik dacht... Ze is zo groot als de grote rubberen ballen waarmee de kinderen op het strand spelen en ze zit half in het zand... 't Is ongelooflijk ! Twaalf jaar na de oorlog krijgen we nog twee mijnen op het strand van Sidmouth en drie te Seaton. Ik kruip nu in de kuil, ik ben dus veilig indien dat ding ontploft... Ik neem mijn eerste stok en bevestig er een cylinder van een halve kilo aan. Ik houd de stok boven de mijn... Ik klop een paar keer op de top. We zullen het wel horen als ze springt ! ...Ik houd mijn arm buiten de kuil. Indien de mijn springt ben ik mijn hand kwijt, dat staat vast.

We hoorden enkele kloppen op het metaal. Het gelaat van de kommandant veranderde van kleur. Ik stikte haast.

— De mijn is niet gevoelig voor lichte kloppen, want ze sprong niet. Goed, ik steek mijn tweede stok uit. Ik heb er de twee tubes met schietkatoen aan bevestigd, die in een metalen cylinder verbranden. Temperatuur : 36°. We zullen zien of ze springt...

Charlie, mijn broer, floot tussen de tanden. De spanning werd bijna ondraaglijk.

— Zover zijn we dan. Geen reaktie... De warmte doet de mijn niet springen...

Er volgde een pauze, dan hoorden we de stem van Charlie opnieuw :

— Kommandant, ik hield mijn stok boven het monster, ditmaal voorzien van het klein mechanisme dat hetzelfde geluid maakt als de motor van een schip dat over de mijn vaart. Er komt geen enkele reaktie. Ik exposeerde de mijn in de schaduw van het zonnescherm. Er volgde geen ontploffing. De gewone tests op afstand zijn dus gedaan. Konklusie : het mechanisme van de mijn is stuk of het is geroest. Ik zal verplicht zijn dat van dichtbij te bekijken. Ik spring uit de kuil en ik stap op de mijn toe. Het zwaarste werk begint. Ik zal de mijn demonteren... He, wat zie ik daar. Op de linkerkant, tegenover de zon, komt er een soort cylinder uit de metalen sfeer. Hij gelijkt op een slurf, neen, op een zaklamp. Ja, het is net zoals ik dacht : de cylinder is gesloten met een grote moer...

Ik beet hard op de lippen.

— Ik kan ze er makkelijk afschroeven. Ik neem de cylinder weg. Dat is klaar... Ho, maar ik laat mijn schroevendraaier vallen. Een ogenblikje, kommandant !

Ik hoorde het gedempte geluid van zijn stappen over het strand. Enkele sekonden verliepen, dan volgde er een vreselijke ontploffing. Ik sprong overeind, maar viel terug in de zetel en ik rukte mijn luisterapparaat af. Kommandant Hope zette de bandopnemer af.

— Het spijt me, Mr Ashton, zei hij en lei zijn hand op mijn schouder. Ik had je niet mogen toelaten deze opname mee te beluisteren.

Ik liep naar het venster en keek naar de zee. Mijn broer lag ginds op het strand...

— Ik zal de tweede onschadelijk maken, zei ik.

De kommandant weerhield me en vroeg :

— Weet je goed wat je zegt ?

— Ja, de mijn mag niet op het strand blijven liggen. De mijn van Charlie heeft beslist ■ de ruiten in een omtrek van tweehonderd meters gebroken.

De deur werd geopend, de dok-

OP HET STRAND

ter trad binnen. Ik liep op hem toe. maar was niet in staat een woord uit te brengen.

— Je broer heeft geluk. Ashton. Ik heb hem een inspuiting gegeven. Voor het ogenblik kan ik me nog niet uitspreken, we moeten afwachten. In ieder geval werd hij niet op de slag gedood. Op het ogenblik van de ontploffing kroop hij net in zijn put...

★ ★ ★

Mijn stem werd opgenomen door de magnetofoon. Kommandant Hope luisterde en van uit de veranda, waar hij zat, kon hij het blonde strand zien waarop de mijn was aangespoeld. Het was dezelfde mijn als die van Charlie. Ik liep er op toe en ik begon de gewone proefnemingen. Na een poos deelde ik de kommandant mee :

— Ik keer terug, kommandant, ik ben al uit de put. Ik voel me iets beter. Drie minuten zijn verlopen en er is nog niets gebeurd. De mijn had moeten ontploffen, tenzij we hier met een nieuwe konstruktie te doen hebben. Kommandant, ik heb de sleutel van het geheim. Het is een diapositif T.U.I.T. De eerste stang ontsteekt de tweede, die op haar beurt de ontploffing veroorzaakt.

Hope antwoordde me :

— Demonteer eerst de tweede stang en dan de eerste. Zo ben je veilig.

— Dat is niet zo eenvoudig. Welke is de eerste en welke is de tweede ?

— Het is kruis of munt. Indien je de verkeerde eerst demonteert, dan spring je.

Ik knielde voor de mijn en be-

VERHAAL DOOR J.-C. PASQUIEZ
GEILLUSTREERD DOOR L. EN F. FUNCKEN

— De testen van op afstand zijn gedaan, er gebeurde niets. Ik zal de cylinder demonteren. Ik neem al mijn gereedschap mee om tijd te winnen. Ik sta voor de mijn, ze is erg verroest. Ik zet een Engelse sleutel op de moer en ik draai... Hoho ! Dat gaat niet zo gemakkelijk. Ik probeer het nog eens en nog eens. Tevergeefs. Dan maar de hamer! Ik geef een paar tikken op de steel van de sleutel. Ting-ting-ting !... Ziezo, ik kan de moer los schroeven. Ik hef ze er uit, de kop van de cylinder volgt. Nu zie ik een deel van het mechanisme. Ik zie twee stangen die in de cylinder steken... Ja, ik begrijp wat er gebeurd is. De vallende sleutel van Charlie heeft een van de twee stangen geraakt en deze schoot in het ontstekingsmechanisme... Goed, maar hoe kan ik de stangen verwijderen zonder in de lucht te vliegen ?...

De sleutel viel uit mijn handen, tikte tegen het metaal, vloog dan over de cylinder en viel in het zand. De sleutel raakte de fatale stang, ze drukte misschien in het ontstekingsmechanisme. De paniek heeft me aangegrepen en ik vluchtte in de put. Ik lei me op de grond en verborg het hoofd in mijn armen. Ik beefde als een espenblad want de mijn kon ieder ogenblik ontploffen... Er gebeurde echter niets. Ik ontspande langzaam en van in mijn kuil kon ik U mijn onaangenaam avontuur medelen...

keek het mechanisme geruime tijd. Dan nam ik mijn schroevendraaier en stak hem in de cylinder. Met verstikte stem hakkelde ik :

— Ik begin... Het vervelende is dat ik beef...

Hope antwoordde terstond :

— Rust even uit, Ashton. Leg je met gekruiste armen in het zand, adem diep en langzaam in en uit...

Ik gehoorzaamde en keek met grote ogen naar de azuurblauwe hemel. Een zilvermeeuw scheerde hoog boven mij in de lucht. Ik zei tot mezelf dat dit misschien het laatste levend wezen was dat ik zou zien... Ik kroop overeind en ging weer naar de mijn toe. Mijn hart bonsde. Zou het niet veel eenvoudiger zijn op de twee stangen tegelijkertijd te drukken, dan hals over kop in de kuil te vluchten en daar vier sekonden op de ontploffing wachten ?... Ja, dat ware veel eenvoudiger, maar er waren mensen die wachtten op het resultaat van mijn proefneming en van mijn ondervinding om de mijnen van hetzelfde type, aangespoeld te Seaton, te demonteren. Ik moest dus voet bij stek houden. Opnieuw hoorde ik de stem van de kommandant :

— Laat mij voortdoen, Ashton !

— Neen, kommandant, ik speel het wel klaar !

Ik had verwacht dat hij zou aandringen, maar hij antwoordde niet meer. Misschien was hij reeds op weg naar het strand. Ik had dus geen tijd meer te verliezen. Langzaam stak ik mijn schroevendraaier in de cylinder en begon de rechterstang los te schroeven. Ik moest bij de schroef helemaal onderaan geraken. Wanneer ik die los kreeg, kon ik de stang verwijderen. Alles was dan veilig... of ik ging de lucht in. Ik beefde heel erg, maar kwam nochtans bij de schroef. Ik drukte met de hand op de top van de stang, het zweet brak me uit, drupte van mijn voorhoofd in mijn ogen. Ik kon niet meer zien. Het gelukte me de schroef een keer rond te draaien. Ieder ogenblik kon ik ontploffen, want het ontstekingsmechanisme was nu misschien in aktie getreden. Ik draaide nog eens, dan moest ik stoppen om het zweet van mijn gelaat te vegen... Ik draaide nog eens, mijn hand in de cylinder beefde niet meer, maar heel mijn lichaam schudde. Ik had lust te gillen. Ik draaide nog eens en plotseling een vreselijk lawaai. Ik dook met de neus in het zand en dan wist ik niets meer...

★ ★ ★

Toen ik de ogen opende stonden Hope en de dokter naast me. Ze glimlachten. Ik wou me oprichten en slaagde er waarachtig in te gaan zitten. Een helder licht verblindde me. Waar was ik ? Ik beefde, ik was niet dood en zelfs niet gewond. Ik voelde nergens pijn, behalve dan een beetje in mijn hoofd...

Ik zat op het zand te midden van het strand en op twintig meter van mij was de zee. De dokter greep me bij de arm en zei :

— Je hebt niets, ouwe jongen !

— En Charlie ?

— Maak je geen zorgen, die komt er weer bovenop.

Ik dacht dat ik droomde, ik kneep in mijn armen. Ja, ik leefde... Wat was er dan eigenlijk gebeurd ? Hope die mijn vraag raadde toonde een rond voorwerp dat op het strand lag

— De mijn... intakt...

— Je hebt het bewustzijn verloren, Ashton, en je hand drukte op de rechterstang. Toen ik bij je kwam was ze helemaal in het mechanisme gedrukt en de mijn was niet ontploft. Dat was dus het klaar bewijs dat deze stang niet gevaarlijk was.

— En dan ?

— Wel, ik heb de rechterstang helemaal gedemonteerd. Toen kon ik zonder gevaar de linker wegnemen. Jij en je broer hebben schitterend werk verricht, Ashton. Er zijn weinig mensen welke dit gevaarlijk beroep zouden durven uitoefenen

— De schrik heeft me ditmaal toch lelijke parten gespeeld !

De kommandant glimlachte slechts en ik was erg gelukkig omdat er een zilvermeeuw hoog in de blauwe lucht scheerde en ik ze nog zag. Ik leefde nog !

Toen trokken we naar Seaton, want daar moesten we andere mijnen onschadelijk maken. Nu we het geheim van deze monsters kenden, was het nog slechts kinderspel !

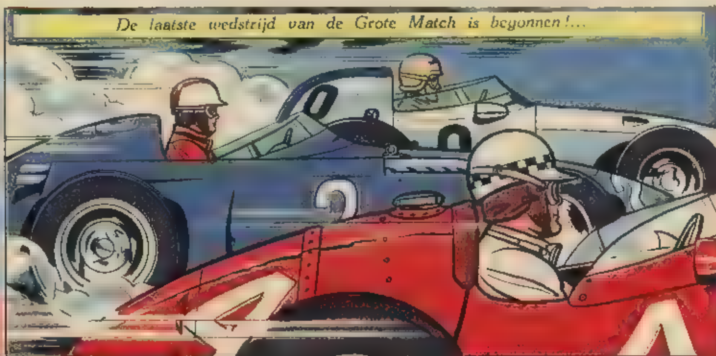

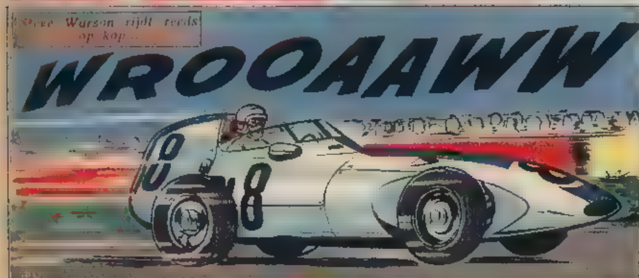

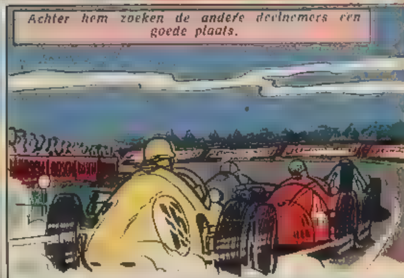
DE GROTE

Michel Vaillant en Warson betwisten de titel van « beste piloot ter wereld ». Ze haalden [illegible] voor de Grote Prijs van Duitsland

Je houdt van mooie en spannende geschiedenissen

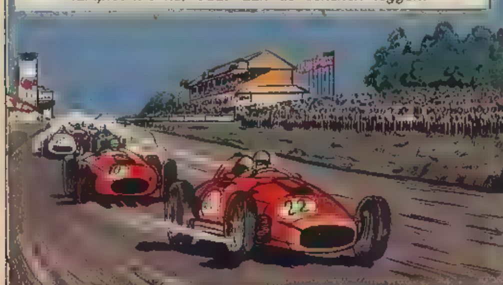
MATCH

DOOR *Jean Graton*

... moeten thans rijden

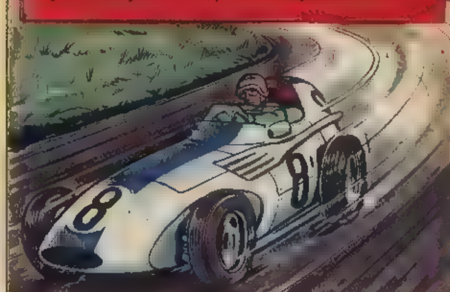

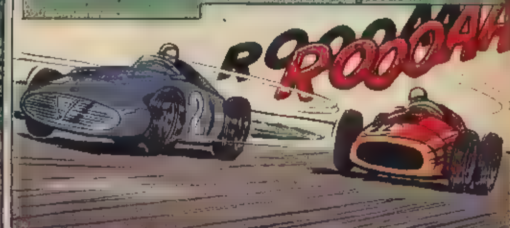

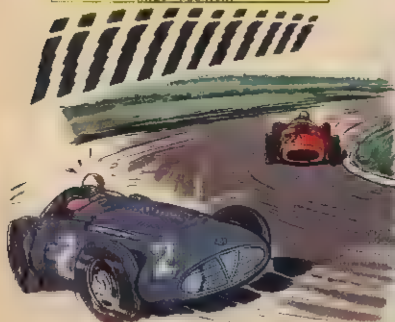

De Nurburgring wordt inderdaad bijgenaamd « de baan met de duizend bochten ». De renbaan is 22 km 810 m lang, en de renners moeten 3.784 bochten nemen! Dat betekent dat de produkten van de autokonstructeurs aan een zware test onderworpen worden. De wagens moeten zéér stevig gebouwd en goed te besturen zijn om aan deze vereisten te kunnen voldoen.

...eeram lees je het album « LEVE DE SPORT »

(Wordt voortgezet.)

THUNDER

Steve Howard kon uit de handen van de Apachen ontsnappen en hij tracht thans Tucson te bereiken doorheen een zandwoestijn. Hij wordt gekweld door een vreselijke dorst en de bron waaraan hij drinken wou is uitgedroogd...

DAT is het einde! Nu is alles gedaan...
Met een hese snik viel Steve met de neus in het zand dat reeds warm was. Dat zand dat zijn lijkwade zou worden. De dood schrok hem niet af, want hij had ze te vaak aanschouwd. Het vooruitzicht een lange doodstrijd te moeten leveren tegen de hitte en tegen de dorst, joeg hem echter een koude rilling over de leden.

EEN machteloze razernij greep hem aan bij de gedachte dat de geheimen die hij kende zouden teloor gaan met hem. Hij alleen kon alles in het werk stellen om de leiders van deze samenzwering, die in de schaduw aan het werk waren, te ontmaskeren. Zijn dood zou duizenden onschuldigen ter dood veroordelen. Deze gedachten martelden hem nog meer dan de dorst. Vlak naast hem stond Thunder op trillende poten.

Hoeveel tijd verliep er aldus? Steve was in een zware slaap gevallen. Onsamenhangende gedachten warrelden in zijn verhitte schedel rond. Hij voelde zijn slapen kloppen. Maar waren het wel zijn slapen? Hij had de indruk dat een grote houten hamer regelmatig neerkwam op zijn hoofd en dat dit zou uiteenspatten als een te rijpe mispel. Regelmatige pijnlijke schokken gingen door heel zijn wezen en schenen tot in het oneindige te weerkaatsen. Ze deelden zich mee aan de grond... De grond? Maar ja, de grond beefde. Howard schrok. Het was niet alleen de koorts die in zijn aderen klopte, er was nog iets anders. Hij deed een bovenmenselijke inspanning om de ogen te openen en om zich heen te kijken... Thunder! Het was Thunder die vlak bij zijn hoofd woedend met de hoeven op de grond stampte. Voelde ook hij de dood naderen? Het dier werd gekweld door de dorst, want hij snoof het zand op en schopte het woedend weg met de hoeven. Toen hij zag dat zijn meester de neus opstak, hield Thunder op en hinnikte lang en klagend. Dan bleef hij een ogenblik roerloos staan, alsof hij op het antwoord wachtte. En opnieuw sloeg Thunder het zand weg met zijn hoeven. Steve kroop tot aan de put die het paard reeds had gegraven. Haast machinaal stak hij de hand uit en greep een handvol zand. Hij beefde, want hij had de vage indruk dat het zand koel was. Had hij gedroomd?... Hij keek weer op en begon koortsachtig te graven. Het zand dat hij ophaalde was vochtig. Met de twee handen woelde hij nu in het zand. Thunder boog zich over de put, hijgde, en het was net alsof hij gretig de koelte opsnoof die uit de kuil opsteeg. Steve verdween nu bijna helemaal in de put en nog gaf hij het niet op. Met beide handen groef hij dieper en dieper. Hij haalde nu met handvollen slijk op... En dan kwam het water... Hij snikte. Daar, op de boorden van de put, borrelde het water druppel voor druppel en vormde een minuscule plas. De bron! De desperado had niet gelogen. Met wijdopen ogen staarde Steve naar het water dat heel langzaam uit de grond naar boven kwam. Met koortsachtige haast verwijdde hij de put en eindelijk kon hij dan in de palm van zijn hand een slok water opvangen. Met gesloten ogen bracht hij het aan zijn uitgedroogde lippen en liet het met een onuitsprekelijk plezier in zijn keel druppelen. Nooit had hem een drank zo lekker, zo heerlijk toegeschenen! Al naar gelang hij er van putte, vormde er zich opnieuw een kleine plas. Hij had er zich op de knieën bij neergezet en zo slurpte hij het water op. Zijn ogen ontmoeten de blik van Thunder, die geduldig op zijn beurt wachtte. Iets dat op spijt geleek omknelde het hart van de verkenner. Trouwe, dappere Thunder! Hij was het die hem het leven had gered. Thunder, met zijn wonderbaar instinkt had de aanwezigheid van het water onder de dikke laag zand gevoeld.

Steve stond zijn plaats af aan Thunder en deze dronk traag; met een lik van zijn lange tong hapte hij de kleine plas water telkens op en moest dan wachten tot er zich opnieuw een plasje had gevormd. Eindelijk wendde hij zich af en Steve kon opnieuw drinken. Dan dopte hij een doek in het water en wreef er Thunder zorgvuldig mee af. Daarna besloot hij enkele uren rust te nemen en niet te vertrekken voor het aanbreken van de nacht, om van de koelte te kunnen gebruik maken. De honger kwelde hem nochtans. Nu zijn dorst gelest was, werd die honger een obsessie. Hij knabbelde op enkele wortels, maar zijn honger verstilde er niet mee. Hij strekte zich uit in de schaduw van de agaven en sliep in.

Toen de zon naar de horizon toe rees, vulde hij zijn drinkflessen, gaf Thunder te drinken en vertrok. Hij trachtte zijn positie juist te bepalen en een nieuwe reisweg uit te stippelen. Hij reed in de richting van het zuiden en richtte zich naar de sterren...

* * *

De schildwacht die bij de vesting van Fort Tucson op uitkijk stond, beefde. Heel in de verte rees een kleine stofwolk over de vlakte op. De soldaat bleef staan, lei zijn handen boven de ogen en trachtte te onderscheiden wat dit was. Zijn hart klopte van onrust, want sinds vele dagen was Tucson volledig geïsoleerd. De vlakte rondom werd gekontroleerd door de Indianen en de kleine stad van houten woningen leefde in de vrees voor een bruuske aanval van de Indianen. Zij hadden geen nieuws meer ontvangen van uit Fort Sumter of Santa Fé en het kleine garnizoen van majoor Dundee had zich achter de houten versterkingen verschanst in afwachting dat er hulp zou komen opdagen. de wachter aarzelde. Moest hij het alarm geven? Waren het de Apachen die ginds afkwamen? De stofwolk was te licht om een belangrijke groep ruiters te verbergen. Het was meer dan waarschijnlijk dat het om een eenzame ruiter ging. Stilaan kon hij de silhouet van man en paard zien. Wie was die gek, die zijn leven zodanig beu was, dat hij zich alleen over de prairie waagde? Bovendien scheen de onbekende uit de richting van de woestijn te komen, uit de richting van de sierras waar Cochise als ongenadig meester heerste. En de man naderde... Zijn paard glom van het zweet en wankelde op zijn poten. Het was haast een mirakel dat het nog voortstapte. De ruiter was neergezakt in de hals van zijn dier. En eensklaps herkende de wachter die ruiter en dat paard...

— Steve Howard!

De verkenner was zodanig uitgemergeld en zijn aangezicht was bijna totaal bedekt met een stoppelbaard, zodat hij bijna onkennelijk was geworden. Het schouwspel was zo ontroerend, dat de soldaat een poos stom van verbazing en medelijden bleef toekijken alvorens hij het alarm gaf.

VOLGENDE WEEK
HET ONDERZOEK

TEKST VAN J.-M. CHARLIER
GEILLUSTREERD DOOR REF

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

Black Skelett kon een paard bemachtigen en uit de handen van zijn achtervolgers ontsnappen...

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE TRAGEDIE VAN DE NEDERLANDEN

PHILIPS II had zich tot doel gesteld het katolicisme overal, zowel binnen als buiten zijn eigen staten, te verdedigen. Te gelijkertijd wilde hij zijn eigen autoriteit en de hegemonie van Spanje handhaven en verstevigen. Voor hem vormde dit alles één geheel. Deze politiek werd zijn ondergang, maar was in de eerste plaats de tragedie van de Nederlanden...

I. - DE ZEVENTIEN PROVINCIES

GEDURENDE de eerste maanden van zijn regering verbleef Philips II in België. Hij bewonderde dat groot land met de zeventien provincies, dat Holland, België en het noorden van Frankrijk omvatte. Het was het rijkste en dichtst bevolkte land ter wereld. Hij stelde zijn natuurlijke zuster, Margaretha van Parma, als landvoogdes van de Nederlanden aan. Kardinaal Granvelle werd haar raadsheer.

II. - DE GEUZEN

GRANVELLE was de eerste aartsbisschop van Mechelen. In 1559 had Philips II veertien nieuwe bisdommen gesticht. Hij eiste de strenge toepassing van Karel uitgevaardigd de wetten door keizer tegen de ketters en werkte de geheime terechtstellingen in de hand. Dat was meer dan het vrije volk van de Nederlanden verdragen kon. De edelen protesteerden tegen de maatregelen van Philips en verenigden zich in het « Eedverbond der Edelen ». Het moe gesarde volk bestormde de kerken. Deze beeldstormers, zowel als de edelen en de andere opstandelingen, werden **Geuzen** genoemd. Dat was in 1566.

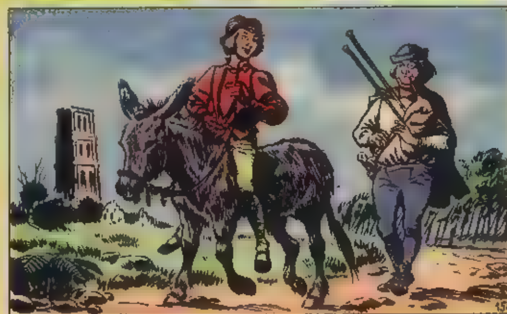
III. - DE HERTOG VAN ALVA

PHILIPS II stuurde de hertog van Alva met een leger naar Brussel om weer orde te scheppen. Alva werd een oppermachtig tiran. Hij stichtte de « Raad van Beroerten » of « Bloedraad », die meer dan achtduizend mensen ter dood veroordeelde ! In 1568 liet hij de graven Egmond en Hoorn te Brussel onthoofden. De ziel van de opstand in de Nederlanden was Willem van Oranje, die de bijnaam **De Zwijger** kreeg.

IV. - DE ZWIJGER

IN 1572 namen de Geuzen den Briel in. De oorlog begon. Alva moest te Alkmaar het onderspit delven en werd naar Spanje terug geroepen. Zijn opvolger, Requesens, leed te Leiden een nederlaag. In 1576 kwam de « Pacificatie van Gent » tot stand en de Staten - Generaal stemde de uitwijzing van de Spanjaarden. Deze lieten het zich niet welgevallen en zetten een nieuw offensief in dat eerst geleid werd door Don Juan, later door Alexander Farnèse. Zij slaagden er slechts in het zuiden opnieuw te veroveren. Bij de Unie van Utrecht verklaarden de zeven noordelijke provincies zich onafhankelijk en Willem van Oranje werd de eerste Stadhouder van de jonge republiek. De Schelde bleef gesloten en dat was de ondergang van onze gewesten.

V. - TIJL UILENSPIEGEL

DE scheuring tussen zuid en noord was voltrokken en het zuiden, d.w.z. België dat in Spaanse handen bleef, was door oorlog en ketterjacht verwoest en in diepe mizerie gezonken. Maar toch was er een lichtpunt : de liefde voor de geboortegrond en de humor waren niet dood. Daarvan getuigen Tijl Uilenspiegel en zijn onafscheidelijke gezel Lamme Goedzak. Het verhaal van Tijl en Lamme ken je echter reeds lang, waar of niet ?

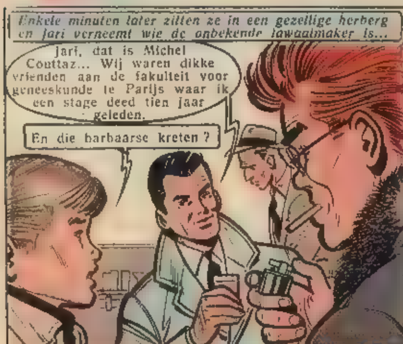
(Wordt voortgezet.)

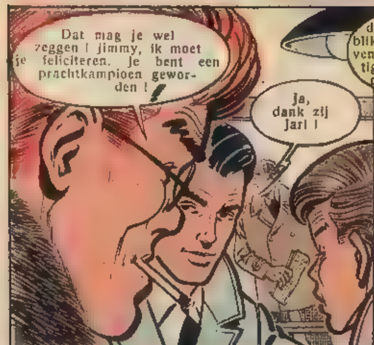
JARI in de BRANDING

Het scheelde geen haar of Jimmy Torrent en Jari botsten op een auto. De chauffeur van deze auto schijnt een oude kennis van Torrent...

RAYMOND REDING

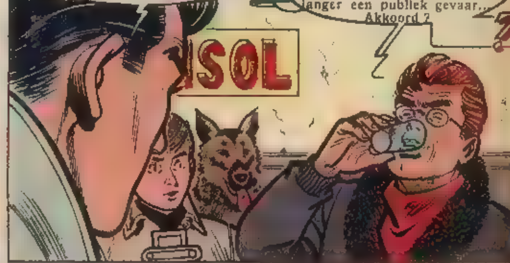

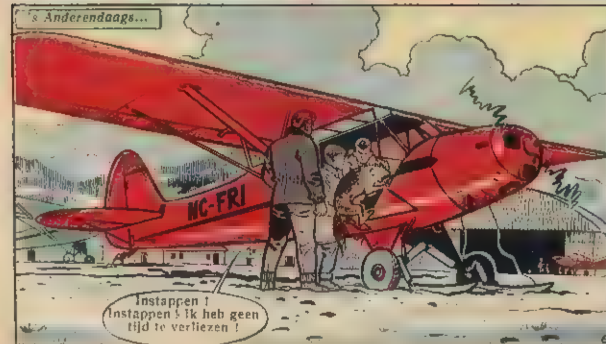

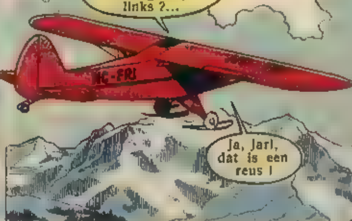

(Wordt voortgezet)

PECHVOGEL
IS EEN HELD

BERCK GOSCINNY

Ik vraag me af, of het wel een goed idee is 'n taxi te nemen ?...

Ba, weldra hebben we de middelen om een wagen te kopen !

Die violisten moeten dik betaald worden !

Hier zijn we aan de bank, heren...

Wacht op ons . . .

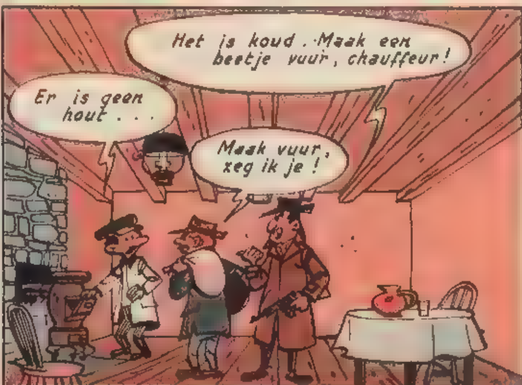

Ik ga wat benzine halen in mijn taxi...

Wel, krijgen we vuur, ja of neen ?
Ja, ja...

Eindelijk vuur !

BOEM !

Onze machinegeweren bleven in de hut... De kogels ontploffen !
PANG
PANG
PANG

Dat lawaai zal de politie natuurlijk op het spoor brengen. Rap naar de taxi, we vluchten !
Ik heb geen benzine meer !

Wat ?... Geen benzine meer ?
Al de benzine is in de kachel...
We hadden nooit een taxi mogen nemen !

HALT ! POLITIE ! JULLIE ZIJN ER AAN !

Jij bent een held !

DE VOLGENDE DAG...
't Staat zelfs in de krant dat ik een held ben. Het moet dus waar zijn !
Is deze taxi vrij ?

Wat heeft die chauffeur ? Ik zal te laat zijn voor het konzert !
EINDE

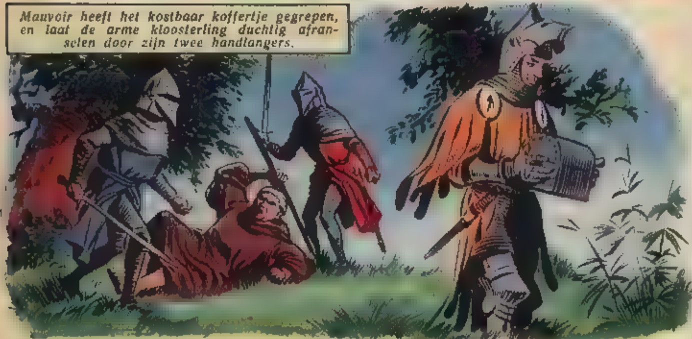
De SCHADUW van het ZWAARD

DOOR L. & F. FUNCKEN

Een monnik die het woud doorkruiste werd overvallen door struikrovers aangevoerd door Mauvoir...

De avonturen van Harald zal je met spanning volgen in het album « DE WITTE RUITER ». (Wordt voortgezet.)

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

Blake werd bijna in het nauw gedreven door de handlangers van Mijnheer Henri, maar slaagde er op laatste nippertje in op een rijdende trein te springen...

(Wordt voortgezet.)

KLEINE VLIEGTUIGEN OP EEN GROOT VLIEGDEKSCHIP

VANDAAG maken wij twee minuskule vliegtuigen, die snel en beweeglijk zijn en die je lang zullen amuseren.

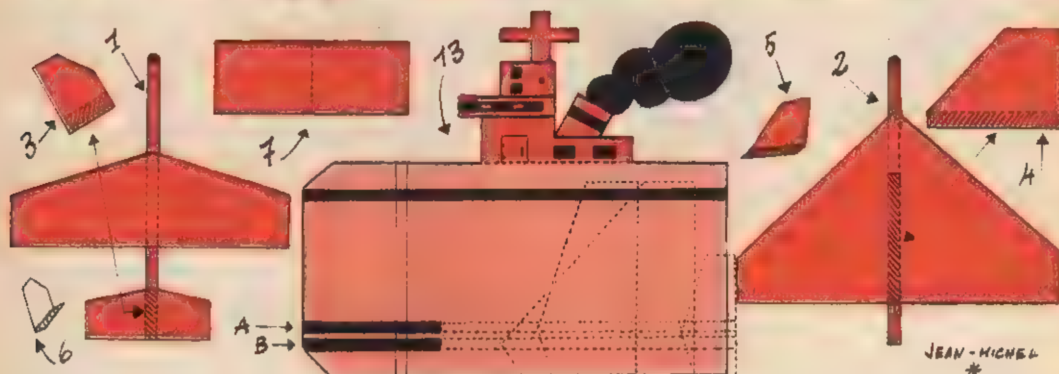
De vliegtuigen worden gemonteerd op grote gebruikte lucifers (1 en 2). De vleugels en de direktieroeren worden volgens de aangeduide grootte uit briefpapier gesneden. De diepteroeren (3 en 4) bevestig je op de plaatsen aangeduid door de schaduwlijn (je moet ze plooien alvorens op te kleven) (5 en 6).

Indien de toestellen de neiging vertonen op de neus te slaan, moet je de vleugels lichtjes vooruit schuiven; indien het tegenovergestelde zich voordoet, moet je de vleugels een beetje achteruit schuiven.

OPGELET : Niet te veel lijm, want dat verzwaart de toestellen ! Je hebt af te rekenen met drie vijanden :

1. De WIND : Laat deze uiterst gevoelige toestelletjes binnenshuis vliegen.
2. Het STOF : Ze komen vaak op de grond en onder meubels terecht. Blaas er telkens het stof af.

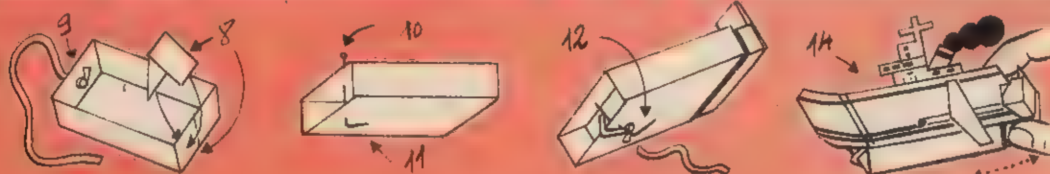
3. VERWRONGEN VLEUGELS : Alvorens je toestelletjes af te schieten, zorg je er voor dat de vleugels goed zitten.

Nu komt de moeilijkheid pas : het vliegdekschip met zijn katapult. Ziehier hoe je dat moet maken :

— Knip het plan 7 uit in tekenpapier en kleef dat schrijlings op de rand van een klein lucifersdoosje (in de linkerhoek van het doosje, zie 8).

— Een stukje elastiek wordt door een gaatje in het doosje gebracht en vast gehouden met een knoop (9).

— In de schuif van het doosje, bevestig je een speld (10), die je naar beneden buigt (11). Je steekt nu het doosje in de schuif tot tegen de speld en je knoopt de elastiek rond een haak (12).

— Het plan van het dek van het vliegdekschip (13), knip je uit in tekenpapier en je plooit de bovenkonstruktie zodanig dat ze vertikaal op het platform van het lucifersdoosje kan gekleefd worden zoals tekening 14.

Je zet de vliegtuigen op de plaatsen aangeduid door een stippellijn (A en B), je trekt aan het doosje en je laat het plotseling schieten. Om een snelle start te bekomen, moet je het voorste deel van het platform een beetje oplichten.

Tot volgende maal, vrienden !

EEN WANDELING DOOR BOS EN VELD

BOMEN

ALLE bomen zijn mooi en men kan ze in alle jaargetijden bewonderen. Zelfs in de winter, ontdaan van hun groene bladerkroon, zijn ze prachtig. Eerbiedig en bescherm de bomen. Ruk geen takken af, kerf niet in hun schors! Vandaag maken we even kennis met bomen die aan de rand van de weg en aan de oever van de beek staan.

DE OLM

De olm (of iep) met zijn grijsbruine schors staat langs de weg. Hij is een taaie boom die eeuwen oud kan worden en een hoogte van 30 meter bereikt. De bladeren van de iep hebben een scheve bladvoet, het hout is uitstekend geschikt als timmerhout.

DE HAGEBEUK

Als boom kan hij een hoogte van 15 à 20 meter bereiken en is stevig, sterk en statig. De hagebeuk kan je overal in ons land als struik aantreffen en vele prachtige, dikke hagen van boomgaard of weide zijn gevormd uit hagebeuken.

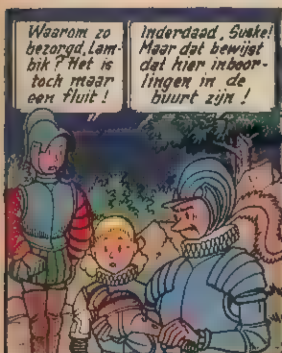

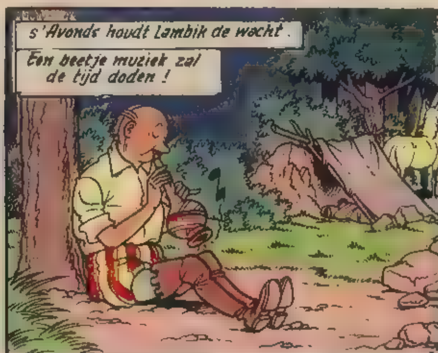
DE ELS

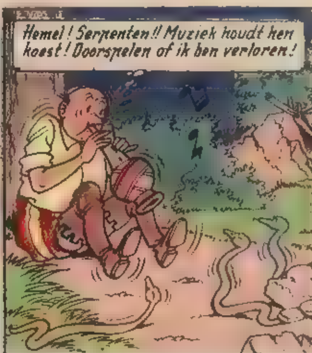
De els wordt veel aangeplant langs het water. De houtsnijders verwerken zijn hout graag, z'n schors rot niet in het water. Er is de zwarte of rode els die bladeren heeft met afgeronde top en de grauwe of witte els met ovale bladeren. De witte els is zeldzaam.

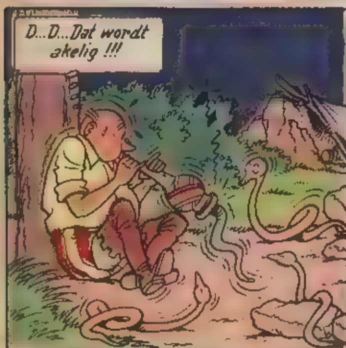

Onze vrienden kunnen weer uit de handen van de Spanjaarden geraken en hun reis voortzetten...

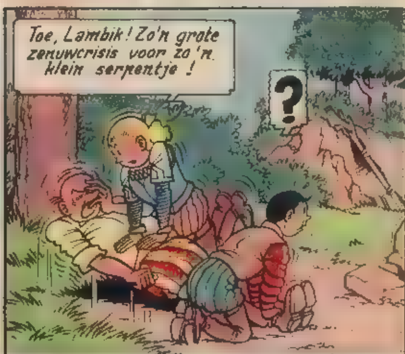

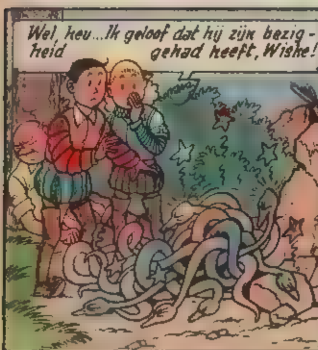

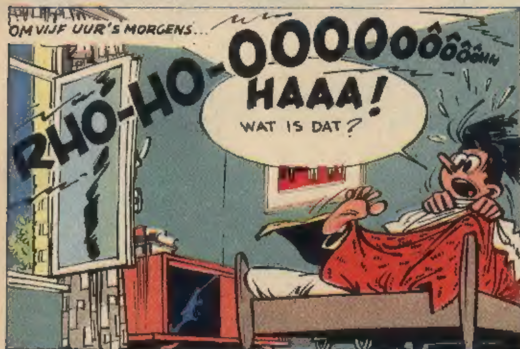
(Wordt voortgezet)

TON en TINNEKE

DOOR Franquin

Dieven-histories

HOLD-UP te Pittsburg : twee gangsters dringen binnen in een fabriek, roven het geld van de kas en knevelen de bewaker. Ze ledigen daarna ook de zakken van de nachtwaker en vinden er een familiefoto in. De man heeft vijf kinderen, het oudste zeven jaar, het jongste kind drie maanden. De gangsters worden week, ze steken de foto van de nachtwaker terug in diens vestzak en voegen er honderd biljetjes van vijf dollar aan toe...

DE POSTILJ

Te Baltimore in Alabama (U.S.A.) kraakt een onbekende al de brandkoffers van een fabriek en verdwijnt zonder iets mee te nemen. Hij laat echter een briefje achter met deze woorden : « Gods bescherming is meer waard dan de beste safe ! »

Dat dachten wellicht ook de dieven die te Casino (Australië) een flinke slag wilden slaan... Zij trachtten de grote brandkast van een maatschappij in voedingswaren te dynamiteren maar ze slaagden daarin niet en er stond hen niets anders te doen dan zich voorzichtig terug te trekken. Alvorens het gebouw te verlaten, nam de intellektueel van de bende een stukje papier en schreef daarop met z'n beste pen : « Opgepast ! Er steekt een lading dynamiet in het onderste slot van de brandkoffer ! »

BRRR...

ENKELE studenten van het Instituut voor Aeronautische Geneeskunde van Fairbanks (U.S.A.) verbleven gedurende verscheidene dagen in ijskasten en koelkamers. Ze waren er niet vergeten, ze waren er niet opgesloten en ze verborgen er zich ook niet. Neen, niets van dit alles ! Zij experimenteerden een nieuwe remedie die poolreizigers, Eskimo's en misschien weldra ook de ruimtepassagiers, moet beschermen tegen de gevolgen van de ijzige temperaturen.

STERKER DAN CHARLIE GAUL !

TONY BURDETT, een jonge Engelsman, heeft zijn vaderland verlaten met bestemming naar de Himalaja. Doodgewoon ? Neen, hoor ! Tony wil dat tochtje maken op een doodgewone fiets, waarop een kleine motor staat. Hij zal pas in 1960 terugkeren, indien man en stalen ros het althans uithouden... Tony heeft een driedubbel doel : de Himalaja voor het eerst van west naar noord doorkruisen, zaad verzamelen voor de kruidtuin van Londen, huiden meebrengen van zeldzame apen. Het spreekt vanzelf dat hij ook een boek wil schrijven over zijn avonturen en belevenissen. Good luck, Tony !

LUCHTSPIEGELING !

DE automobilisten die de Arizonawoestijn binnen rijden zien zes benzinepompstations op een rijtje achter elkaar. Ze kunnen hun reservoirs laten voltanken in een van deze zes pompstations maar, eigenaardig genoeg, reppen ze zich allemaal naar het eerste. Is het groter en beter dan de vijf volgende ? Vrezen de automobilisten dat hun reservoir helemaal leeg is ? Neen helemaal niet ! De eigenaar van het eerste benzinestation liet een bord installeren waarop duidelijk zichtbaar deze tekst staat : « Tank in dit station. De vijf andere zijn reeds luchtspiegelingen ! »

EEN GUITIGE ZEEHOND EN EEN STRENGE AGENT

EEN politieagent van Aldeburgh, Brits badstadje, heeft een zeehond opgeleid omdat deze « stationeerde waar het niet mocht » ! Alvorens deze pijnlijke maatregel te nemen, had de agent het dier ettelijke keren vriendelijk verzocht terug te keren daar waar het thuishoorde, nl. in het water. De guitige zeehond kwam elkens weer terug om op het strand met de kinderen te spelen. Hij volgde de agent gewillig naar het komissariaat en werd daar heel spoedig bevrijd door een afgevaardigde van de Dierenbescherming.

KINDERVRIEND

EEN zekere Hipporew, huiseigenaar te Chicago, houdt van kinderen en bewijst zulks door de huishuur te verminderen voor kroostrijke gezinnen. 8 % vermindering voor drie kinderen, 10 % voor 5 en 15 % voor 7.

STUDENTENGRAP

JIM HARPSTREITH, Amerikaans student met vakantie te Rome, wedde met zijn vrienden dat hij een olijf met de punt van z'n neus van de 137 treden van de Spaanse Trap zou duwen in minder dan een uur tijd. Jim duwde de olijf met de neus in 35 minuten de trap af. (Aai ! m'n neus !) De inzet van die weddenschap : 200 frank en een fles champagne ! Jim ontdekte de kunst z'n eigen tijd te verliezen en het geld van anderen te winnen !

Gevonden en verloren

EEN man kwam naar het kantoor van de gevonden voorwerpen en kreeg er zijn uurwerk, dat hij enkele dagen te voren op straat verloren had, terug. Dolblij dankte hij de bediende en ging heen. Een kwartier later stond hij daar terug om het verlies van z'n uurwerk aan te geven : hij had het in het kantoor zelf opnieuw verloren !

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE ONGEGENEERD ?

12 JA : Wil jij je vrienden bepuden, moet je beslist beter majeren leren !

8 TOT 11 JA : Jij doet overal alof je thuis bent ». Ik vraag chter af, of je je thuis mag agen zoals jij het doet ?

TOT 7 JA : Je kan je op een lere wijze doen opmerken bv. je hoffelijkheid, je diskretie, iendelijkheid ! Een ongelikte is helemaal niet sympatiek,

OT 3 JA : Soms ben je onerd en je geeft je daar niet rekenschap van. Je moet p jezelf letten !

NUL : Jij bent een echte gentleman !

★ ★ ★

EEN SCHAT !

Moeder tot dienstmeisje :

— Mag ik je vragen waarom je in je vorige dienst ontslagen werd ?

Dienstmeisje : Mevrouw zei dat ik de kinderen niet waste.

Daarop de kinderen in koor :

— Neem haar, moesje ! Zij is een schat !

Mopje ingezonden door Jan van Genechten. Olmen.

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —
NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam 2. — Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

25-9-58

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

Kuifje keert terug van een lange bergtocht en kapitein Haddock toont hem een krant

op internationaal plan door de tigste eeuw heeft iedereen ver-

VRESELIJKE LUCHTRAMP IN NEPAL

Katmandoe. 10. — Wij vernemen dat de D.C. 3 van de lijn Patna-Katmandoe, waarover men sedert vorige maandag geen nieuws meer had en die als verloren werd beschouwd, neerstortte in het Gosaithan-massief.

Men veronderstelt dat het vliegtuig van de « Indian Airways » in een geweldige storm terecht kwam en naar de Himalaja geslagen werd.

Dank zij de luchtverkenningen van eergisteren, werd het wrak van het toestel teruggevonden in een verlaten streek.

Zodra het nieuws bekend was, vertrok een groep Sjerpas naar de rotskruin waartegen het vliegtuig te pletter stortte.

Er is weinig hoop dat er iemand van de veertien passagiers of de vier leden van de bemanning aan de dood zou ontsnapt zijn.

WASHINGTON - TOKIO : BLACK-OUT

Arme passagiers! Ouders, kinderen, vrienden verwachtten hen, en het was de dood die op het rendez-vous verscheen!

Ja... En ziedaar waartoe ze dienen, je mooie bergen! Ik...

DONG

De klok luidt voor het diner... Aan tafel! Ik sterf van honger!

En na het diner ...

Hum! Mijn koningin verkeert in gevaar... Wat doe ik? Haar beschermen met m'n ridder?... Neen, m'n raadsheer zou niet meer verdedigd zijn... En, indien ik deze pion vooruit schuif? ... Verdraaid! Dat gaat ook niet!

Ik moet anders manoeuvreren ... Even kijken... M'n koningin moet wijken... Goed... Maar, bij de volgende zet begin ik met de andere raadsheer een aanval op de flank... Hoe zal m'n tegenstander reageren? Indien hij het gevaar merkt, zal hij z'n kasteel be- schermen met een pion...

In dit geval aarzel ik geen moment: ik offer m'n raadsheer op. Dat offer zal niet tevergeefs zijn want, oog voor oog, ik neem z'n kasteel! Paf! De koning staat mat! Bravo! M'n beste Kuifje, ik vraag me af wat je daarvan zult zeggen?

TCHANG!

2

(Wordt voortgezet)